

हेमधुप कितवस्यधूर्त्तस्यबंधोनोऽस्माकंअंघ्रिमास्पृश मामांनमस्कारेणप्रार्थयस्वेत्यर्थः तत्किमित्यपेक्षायांकृष्णवर्णस्यतस्यश्मश्रूणांलोहितत्वेका
रणमुत्प्रेक्षमाणाऽह सपत्न्यःकुचाभ्यांलुलितासंमर्दितायाकृष्णस्यवनमालाअतएवतस्याः कुंकुमयेषुतैःश्मश्रुभिःउपलक्षितःकिंतुतासामेवमानि
नीनांप्रसादंमधुपतिर्वहतु किमस्मत्प्रसादनेनतस्य यदुसदसिविडंब्यमुपहासास्पदम् कुतःयस्यदूतस्त्वमीदृक्ईदृशः ॥ १२ ॥ ननुकिमित्येवंतमवजा
नीथ किंवस्तेनापकृतमतआह सकृदिति भवादृक्त्वादृशः दुर्मनाःसुमनसःकुसुमानियथात्यजतितद्वत् अहोवतअविज्ञस्यतस्यपादपद्मंश्रीःकथं
सेवते विदितंमयेत्याह अपीति बतेतिखेदे उत्तमश्लोकस्यजल्पैर्मिथ्याकथाभिःप्रलापैः प्रायोद्धतचेताः वयंतुनलक्ष्मीवत् अविचक्षणाइतिभावः
॥ १३ ॥ झंकारान्बहुधाकुर्वंतमस्मत्प्रसादलाभायकृष्णंगायतीतिमत्वाऽह किमिहेति पुराणंपुरातनं बहुशोऽनुभूतम् विजयसखस्यश्रीकृष्णस्यसां

गोप्युवाच मधुपकितवबंधोमास्पृशांघ्रिसपत्न्याःकुचविलुलितमालाकुंकुमश्मश्रुभिर्नः ॥ वहतुमधुप
तिस्तन्मानिनीनांप्रसादंयदुसदसिविडंब्यंयस्यदूतस्त्वमीदृक् ॥ १२ ॥ सकृदधरसुधांस्वांमोहिनींपाययि
त्वासुमनसइवसद्यस्तस्यजेऽस्मान्भवादृक् ॥ परिचरतिकथंतत्पादपद्मंतुपग्राह्यपिवतहतचेताउत्तमश्लो
कजल्पैः ॥ १३ ॥ किमिहबहुपडंगेगायसित्वंयदूनामधिपतिमगृहाणामग्रतोःपुराणम् ॥ विजयसखस
खीनांगीयतांतत्प्रसंगःक्षपितकुचरुजस्तेकल्पयंतीष्टमिष्टाः ॥ १४ ॥ दिविभुविचरसायांकाःस्त्रियस्तदुरा
पाःकपटरुचिरहासभ्रूविजृंभस्ययाःस्युः॥चरणरजउपास्तेयस्यभूतिर्वयंकाअपिचकृपणपक्षेत्युत्तमश्लो
कशब्दः ॥ १५ ॥

प्रतंयाःसख्यःतासामग्रतःतत्प्रसंगेगीयताम् इष्टाःकृष्णस्यप्रियाःतेनपूजिताइतिवातेनालिंगितेनक्षपिताकुचरुक्या
सांताः तवेष्टमपेक्षितंदास्यंतीति ॥ १४ ॥ भोमातर्मेवंवोचस्त्वामनुस्मृत्यानंगविक्रवस्त्वांप्रसादयितुंमामादिष्टवानित्यतआह दिवीति दिविभुविर
सातलेचयाःस्त्रियःस्युस्ताःकानामदुरापानकाश्चन तदित्यव्ययंतस्येत्यर्थः कपटेनरुचिरेणहासेनभ्रूविजृंभोयस्यतस्य हेकपटइतिवा किंच य
स्यचरणरजःश्रीःसेवतेतत्रवयंकाः अपिच यद्यप्येवंतथाऽपिकृपणपक्षेकृपणानुकंपिनिपुंसि उत्तमश्लोकशब्दोभवतीतितथाकथनीयंत्वये
तिभावः ॥ १५ ॥